

Uchwała nr 75/2008
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z 29 października 2008 rok

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Nr XXVII/187/2008
Rady Miejskiej w Jelczu-Laskowicach z dnia 26 września 2008 r. w sprawie
zwolnień z podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis dla
przedsiębiorców realizujących nowe inwestycje na terenie Miasta i Gminy
Jelcz-Laskowice

Na podstawie art.18 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2001 r., Nr 55, poz.577 ze zm.) oraz art.91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r., Nr 142, poz.1591 ze zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwała, co następuje:

§ 1.

Stwierdza się nieważność § 12 i 13 uchwały Nr XXVII/187/2008 Rady Miejskiej w Jelczu-Laskowicach z dnia 26 września 2008 r. w sprawie zwolnień z podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis dla przedsiębiorców realizujących nowe inwestycje na terenie Miasta i Gminy Jelcz-Laskowice, wobec istotnego naruszenia art.2 ust.2 Rozporządzenia Komisji (WE) Nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz.U. UE L Nr 379.5 z dnia 28 grudnia 2006 r.).

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XXVII/187/2008 Rady Miejskiej Jelczu-Laskowicach z dnia 26 września 2008 r. w sprawie zwolnień z podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis dla przedsiębiorców realizujących nowe inwestycje na terenie Miasta i Gminy Jelcz-Laskowice, wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu 10 października 2008 r.

Rada Miejska w Jelczu-Laskowicach przedmiotową uchwałą – na podstawie art.7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2006 r. Nr121, poz.844 ze zm.) – wprowadziła zwolnienie z podatku od nieruchomości stanowiące pomoc dla przedsiębiorców udzielaną zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji Europejskiej (WE) Nr 1998/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis.

Przepis § 12 uchwały zawiera regulację zgodnie z którą: „*Pomoc udzielana na podstawie niniejszej uchwały podlega sumowaniu z każdą inną pomocą de minimis otrzymaną przez przedsiębiorcę w okresie trzech lat kalendarzowych poprzedzających dzień uzyskania zwolnienia oraz z inną pomocą niż pomoc de minimis uzyskaną przez przedsiębiorcę w odniesieniu do tego samego projektu inwestycyjnego lub tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą i nie może przekroczyć wartości określonych w § (w uchwale nie podano numeru tego paragrafu) niniejszej uchwały*”. Natomiast w § 13 postanowiono, że: „*W przypadku otrzymania w trakcie roku podatkowego pomocy ponad dopuszczalną wielkość, przedsiębiorca jest zobowiązany do zwrotu kwoty stanowiącej nadwyżkę pomocy ponad ogólną kwotę, w terminie do dnia 31 grudnia danego roku podatkowego, na zasadach przewidzianych w przepisach o pomocy publicznej dla przedsiębiorców, poprzez zapłatę podatku od nieruchomości wraz z odsetkami za zwłokę, zgodnie z procedurą wynikającą z przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz.U. z 2005 r. Nr 8, poz.60 ze zm.)*”.

Mając na względzie powyższe regulacje należy zauważyć, że zostały one zawarte w uchwale, która odnosi się do zwolnienia przedmiotowego w podatku od nieruchomości traktowanego jako pomoc de minimis dla przedsiębiorców. Z tego względu jej postanowienia muszą być zgodne zarówno z ustawą z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, jak i ww. Rozporządzeniem Komisji

Europejskiej (WE) Nr 1998/2006 w zakresie przyznawania pomocy publicznej jako de minimis, które jednocześnie wyznaczają przedmiot regulacji tej uchwały.

Przepis § 12 uchwały jest sformułowany w sposób niejasny jeśli chodzi o przedmiot jego regulacji i dodatkowo niekompletny, bowiem odsyłając do wartości pomocy określonej w odpowiednim paragrafie uchwały nie podaje jego numeru. Przepis w tym kształcie nie może być stosowany a poza tym jest on zbędny z punktu widzenia przedmiotu regulacji tej uchwały. Stwierdzenie, że pomoc udzielana na podstawie tej uchwały podlega sumowaniu z każdą inną pomocą de minimis otrzymaną przez przedsiębiorcę w okresie trzech lat kalendarzowych poprzedzających dzień uzyskania zwolnienia nie jest jednoznaczne w kontekście określenia w art.2 ust.2 Rozporządzenia Komisji Europejskiej(WE) Nr 1998/2006 górnej granicy pomocy de minimis na poziomie 200 000 EUR w dowolnie ustalonym okresie trzech lat, bowiem jeżeli przyjmiemy, że rok kalendarzowy zamyka się w przedziale czasowym od 1. stycznia do 31. grudnia, to sumowanie pomocy z trzech lat poprzedzających dzień udzielenia nowej pomocy oznacza, że okres sumowania jest dłuższy niż dopuszczalny. Prawidłowo określony okres sumowania pomocy de minimis to rok, w którym nowa pomoc jest przyznawana oraz dwa poprzedzające go lata. Ponadto w świetle regulacji § 12 pomoc de minimis ma być sumowana z każdą inną pomocą uzyskaną przez przedsiębiorcę w odniesieniu do tego samego projektu inwestycyjnego lub tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, a zatem przechodzimy na płaszczyznę kumulacji pomocy publicznej, która to materia nie powinna być regulowana w akcie prawa miejscowego, bowiem kwestie te są przedmiotem unormowań prawa wspólnotowego oraz prawa krajowego. Dodatkowo jeszcze odnosząc się do ujęcia w tym przepisie wartości skumulowanej pomocy publicznej, kiedy to nie podano o jaką wartość chodzi, dokonując wykładni systemowej przepisów uchwały można dojść do przekonania, że jest to górna granica pomocy de minimis, bowiem w uchwale żadna inna wartość nie została określona.

Materia, która jest przedmiotem przepisu § 13 została uregulowana w przepisach powszechnie obowiązujących i dlatego kwestie zwrotu pomocy nie powinny być regulowane w tej uchwale. Jeżeli będziemy oceniać ten przepis w kontekście zasad udzielania pomocy de minimis, to jest on sprzeczny z regulacją art.2 ust.2 Rozporządzenia Komisji Europejskiej (WE) Nr 1998/2006, który stanowi, że w sytuacji kiedy łączna kwota pomocy przewidziana w ramach środka pomocy przekracza pułap pomocy de minimis (200 000 EUR), do pomocy tej nie stosuje się przepisów tego rozporządzenia, nawet w odniesieniu do części, która nie przekracza tego pułapu. W takim wypadku nie można domagać się korzyści z tytułu rozporządzenia (pomocy de minimis) w odniesieniu do tego rodzaju środka pomocy ani w chwili przyznania takiej pomocy, ani później.

Poza tym należy zwrócić uwagę, że uchwała została zredagowana niestarannie, zwłaszcza w przypadku § 10 gdzie odesłania do regulacji wcześniejszych paragrafów nie są zgodne z ich numeracją. Podobnie brak takiej zgodności występuje w § 5 ust.2 pkt 7.

Mając powyższe na uwadze Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu orzekło jak w sentencji.

Radzie Miejskiej w Jelczu-Laskowicach przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Świętego Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Przewodniczący Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

/-/ dr Bogdan Cybulski